XXXXXXXXX: xxxxxxxxxxxxxx ▶
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Fra Memphis til New Orleans

I hjertet av

Vibrasjonene renner ut av dører og kirkevinduer og ut på gatene i Memphis, New Orleans og Clarksdale. Selv utenfor storbyene, i de små tettstedene i sørstatene, rister gulvene i kafeer, barer, kirker, garasjer og låver. Enten det er blues, jazz, country eller rock'n roll er musikk en livsstil, en form for terapi. Dette er hjertet og sjelen til det sørlige USA.

TEKST: JILLIAN MACDONALD **FOTO:** FRITS MEYST
PRODUKSJON: ADVENTURE4EVER.COM

DENNE TUREN vil ta oss fra Memphis, langs Delta Bluesruten, ned Highway 61, til jukeboksbarene i Clarksdale, hjemtraktene til Muddy Waters, Bessie Smith, B.B. King, Johnny Cash, Howlin' Wolf og mange flere. Kanskje tar vi en dukkert i den store Mississippi-elven, før vi drar videre til New Orleans og litt pre-Mardi Gras moro.

"the Deep South"

▲ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

▲ **XXXXXX:** xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

▼ **XXXXXX:** xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

BLUESENS HJEMSTED. Vi ankommer den 25. internasjonale bluesfestivalen i Memphis og tar av i rakettfart. Dette er første stopp på en tolv dager lang roadtrip i de sørlige statene Tennessee, Mississippi og Louisiana. Temaet er enkelt: MORO!
Festen starter med tre dager musikk, musikk og mer musikk når hundrevis av musikere fra hele verden samles i Memphis for å spille, definere og redefinere lydene som satt slavene fri fra sine byrder; sanger som har inspirert verdensmusikken i århundrer.
For å få en liten innsikt i sørstatshistorie, fra borgerkrigen til Elvis, sjekker vi ut et par museum, samt Kongens eget Graceland. Memphis handler om blues og alle de store musikerne og sangerne som har smykket hallene i SUN Studios,

▲ **XXXXXX:** xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx

«Her kommer **sitat**, her kommer sitat, her kommer sitat.»

STAX og klubbene på Beale Street. SUN Studios er en klassiker, inkludert et innspillingsstudio akkurat som det var da Elvis, Johnny Cash, ja til og med Beatles spilte in plater på SUN.
Neste stopp er Civil Rights Museum.

MEMPHIS' MUSEER. "I have a dream that my four little children will one day live in a nation where they will not be judged by the colour of their skin, but by the content of their character." Martin Luther King Jr.
Vi er virkelig interessert, men føler også et visst press, til å besøke det viktige Civil Right museet som er bygget rundt Lorraine Motell, hvor Martin Luther King jr. ble myrdet.
Hjerteskjærende historier tar deg tilbake til en brutal tid som amerikanerne i dag helst vil glemme, men som da aldri kan koste vekk. Jeg ble rørt til tårer.
Smithsonian's Rock & Soul Museum og STAX museet i Soulsville er labyrinter med utstillinger fra blues på 1920-tallet, rock'n roll på 50-tallet og soul på 60-tallet. Gitarer, saksofoner og blåseinstrumenter, radioer og mikrofoner, kostymer og andre minner – til og med Ike Turners første piano, Isaac Hayes' gullbelagte Cadillac og en 100 år gammel kirke – setter oss tilbake til tiden da musikalske storheter fikk amerikanerne til å tro på sjel og forstand.

STEMNING OG HÅRSALONGER. I Soulsville er det ikke bare STAX, huset til Aretha Franklin eller Memphis Slim som lokker – det er gatene med blanding av skjønnhetssalonger, gammeldagse barbersjapper, bruktbutikker og hang outs som gir byen karakter. Og menneskene, praten og sladderen.
- Isaac Hayes var skallet, vet du. Han pleide å komme hit med kjæresten Helen Washington, også skallet, røper innehaveren av Shirley's Hairsaloon, et klenodium av glamorøse hatter, hårprodukter og gammeldagse hårtørkere. ▶

▼ **XXXXXX:** xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

XXXXXX: xx

XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

– Kunne ikke hjelpe noen av dem, og det var i hvert fall ikke mulig å leve av deres topplokk, klager hun.

Derimot ble STAX-museet en viktig del av nabolaget da det flyttet til den sørlige delen av Memphis på 1950-tallet. STAX var et samarbeid mellom rasene, og det var nesten utenkelig å se hvite og svarte jobbe side om side på den tiden.

- STAX har alltid vært viktig her i området, forteller Shirley. – De tok seg av nabolaget, tok vare på oss og ga oss business. Den STAX-bygningen er verdt 20 millioner dollar, så vi har gjort det bra. Hele nabolaget har fått en ansiktsløfting i det siste.

MAT FOR SJELEN. I Memphis trenger du ingen planlagt vandringsvei – la føttene ta deg dit de føler for. Våre styrer ned en og inn i berømte Rendezvous restaurant. Stedet er proppfullt, men de skviser oss likevel inn. Showet kan begynne.

- Ribbeina er allerede delt, så dere trenger bare å dra dem fra hverandre. Vil dere ha saus er den røde toppen hot, den gjennomsiktige not, forteller kelneren Robert Sr spøkefullt. Sønnen Robert jr nikker samtykkende at faren “etter 45 år omsider begynner å få taket på det”.

Middagen er fantastisk og servicen er en fest! Hele Beale Street rister av musikk, og vi trekkes magnetisk mot B.B. Kings Blues Club. The ‘Boogie Boys’ fra Poland spiller en smittende “boogiewoogie” blues og dansegulvet er fullt. Alle klubbene har livemusikk. Blues Challenge har begynt og holder et godt grep om byen de neste tre dagene. Og nettene.

MIGHTY MISSISSIPPI. Innen bilen ruller ut av Memphis lurer vi på om vi klarer å fortsette i dette tempoet. Men vi er allerede avhengige, ikke bare av musikken, men den genuine vennligheten i sørstatene.

Highway 61, Delta Blues Route og Mississippi-elven guider oss mens vi dykker dypere ned i sør. I Clarksdale passerer vi det berømte krysset av Highway 61 og 49 der Bessie Smith var utsatt for en fatal ulykke. Deretter tar vi inn på hotellet ved Clarksdale der hun døde.

- Velkommen. Ikke så mange folk for tiden, så bare se dere rundt og fortell meg hvor dere vil slå dere ned. Men nummer 2 er opptatt. Det er rommet der Bessie døde. Jeg har bevart det sånn som hun likte det, forteller verten Rat.

Det er koselig og innbydende. Alle rommene er forskjellige, dekorert med gamle møbler og kjærlighet. ”Skal vi sove der John F. Kennedy sov, eller i Muddy Waters’ rom?”. Hvem trenger vel et femstjerners hotell.

- Mamma startet dette hotellet i 1944, og folk har alltid kalt det et hjem vekk fra hjemmet. Alle kom hit: Ike Turner, Howlin’ Wolf, John Lee Hooker, Muddy Waters, alle sammen. Bluesfolk fra hele verden, forteller Rat.

Vi blir så godt mottatt at vi egentlig har mest lyst til å bare henge litt rundt og ta en øl på verandaen. Men historien venter.

«Her kommer sitat, her kommer sitat, her kommer sitat, her kommer sitat.»

BLUESENS GROUND ZERO. Clarksdale, Mississippi, regnes som Ground Zero for bluesfans verden rundt. Så første stopp er nettopp Ground Zero. På utsiden minner klubben om en fallerferdig rønne, men på innsiden venter en hyggelig overraskelse: Juletrelys henger overalt, historiske minner tapetserer veggene og ved biljardbordet spiller Gladys (75+) buksene av sine konkurrenter. Klubben er kanskje liten, men musikken er stor.

Dagen etter følger vi opp med et musikals kirkebesøk i Bell Grove Baptist Church, hvor hallelujaene aldri stopper og alle synger med glede og store smil. Men tre timer er litt mye, selv for oss, så vi sniker oss ut for en tur på elven isteden.

XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ALLIGATOR-KANO. - Mississippi-elven er dyp, bred og mudrete. Vannet er for tjukt til å drikke og jorda for tynn til å pløyes, forteller guiden John Ruskey ved Quapaw kanoselskap mens han gjør klar båtene.
- Dette er den Gamle mannens elv, som sangen sier, eller Gamle kvinnens elv burde man vel heller si. Hun har sin egen, mystiske vilje. Personlig vil jeg heller drikke gjørmete vann og sove i en hul bag på en sandbanke, enn noe annet. Jeg har gjørme i blodet!
Island 64 er målet for dagens tur, og der skal vi overnatte i soveposer ute på sandbanken. Så kommer en lokale plantasjeeier over

▲ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

og lurer på om John, den tullingen, skal ut på eventyr igjen.
- La meg ta et alvorsord med de folkene du har med deg, John. Vær forsiktig, formaner han oss.
- Elva er nasty – hun spiser dere opp og dreper dere på et sekund. Ingen advarsler. Ikke heng noen løse lemmer over kanten – det er noen sultne kryp i det mørke vannet som gjerne setter i kroppene deres. Man vet aldri hva den elva har på lur, sier han advarende.
Tankene våre svirrer, men vi velger likevel å bli med våre egen elvemann ut.
- Dere var jo i kirken i dag morges, reflekterer John. – Det er bra. Nå er elven vår kirke og vi takker henne for at hun gir oss denne anledningen til å dele hennes ville, vidunderlige hjerte og sjel. La oss padle!
Erfaringen på elva er ikke mindre enn eksepsjonell, bare så alt for kort.
Full av energi er vi klare til å rulle ut av Clarksdale i retning Indianola og Greenwood.

B. B. KINGS HJEMTRAKTER: Indianolas store attraksjon er B.B. King-museet og det lokale landemerket Club Ebony. B.B. King hadde en så enorm effekt på musikk i hele verden at det er ganske spesielt på være i hans hjemtrakter. På klubben treffer vi en av hans beste venner, Carver Randle.
- Vi er oppfostret på denne musikken, og setter ikke like stor pris på den som dere utlendinger; vi tar den for gitt. Det er bra at dere kommer og hjelper oss å verdsette den, sier han.
På en solrik ettermiddag er klubben tom, men utenfor er gatene, verandaene og hagene fulle av nysgjerrige naboer og lekende barn. Alle smiler og er vennlige. For et samfunn som har gjennomgått så mye brutalitet og skuffelse, er vi glade for å bli så godt mottatt.
- Vi har alltid et behov for et sted å samles, høre på sin musikk og være sammen med likesinnede. Musikken samler oss over alt. Så tar vi en liten slurk og prater. Ingen her kan se for seg et liv uten musikkbulene, mener Carver.

BOMULL OG ARISTOKRATER. Ikke langt unna ligger byen Greenwood, verdens bomullshovedstad. Her er mye av den gamle verdens sjarm intakt. Vi installerer oss i en liten hytte og ser for oss et liv som plantasjeeier. Selv som gjest i the Flats føler man seg nærme jorda. Tankene går til hardere tider, den store depresjonen, bomullsplukking og skremmende rasisme. Mesteparten av det er heldigvis borte, bortsett fra bomull og minner.
Dette er Scarlett O'Hara-land. Ved annenhver plantasje kunne hun ha kommet dansende ut av et herskapelig hus, valset rundt med Bret Butler og blitt forført inn i drømmeland. Noen av husene er ubebodde, andre er restaurerte, og noen huser fortsatt "førstefamilier", en ærefull betegnelse kun verdig de som kan bevise at familien har bodd i området siden før 1870. De har vidunderlige navn som Monmouth Manor og Sallie Ballard og huser ekte førstedamer.
- Vi var veldig aristokratiske. Barna ble sendt til Europa for å gå på skole, vi hadde operahus, stil – og elven, mimrer Sallie Ballard, som kan spore sine røtter i distriktet helt tilbake til 1780-tallet. – Om du hadde råd til en billett på the Mississippi Queen, så var det vel og bra. Men vi ville faktisk heller dratt på eventyr i Huck Finn-stil, på en flåte. Vi var veldig eventyrlystne.

CAJUN COUNTRY. Etter en hektisk uke med mye musikk, mennesker og inntrykk, er det behagelig avslappende og usedvanlig rolig å trekke seg tilbake på en liten husbåt i sumpområdene rundt Breaux Bridge. Vi tar inn på en av Mitch Mequets fem båter. Han tauer ut i sumpen - og forlater oss. Her er vi mutters alene. Selv alligatorene ser ut til å sove.
Etter to dager med dagdrømmer, lesing og padleturer kommer Mitch og henter oss igjen. Vi er klare for mer musikk og livlige fester!
I Breaux bridge skjer det på lørdag morgen. Cafe des Amis er stedet å være, uansett farge, alder eller størrelse. Kafeen er fullstappet av cowboyhatter, baseball caps, fancy kjoler og olabukser. Om det er two step, one step, shimmy eller shake, så er det umulig å stå stille. Den spesielle musikkmiksen er Zydeco, en blanding av Cajun, blues og "tabasko". Energinivået er så høyt at det ville fått enhver atlet til å svette. Og dette er bare oppvarmingen til neste og siste stopp: Storbyen New Orleans. ▶

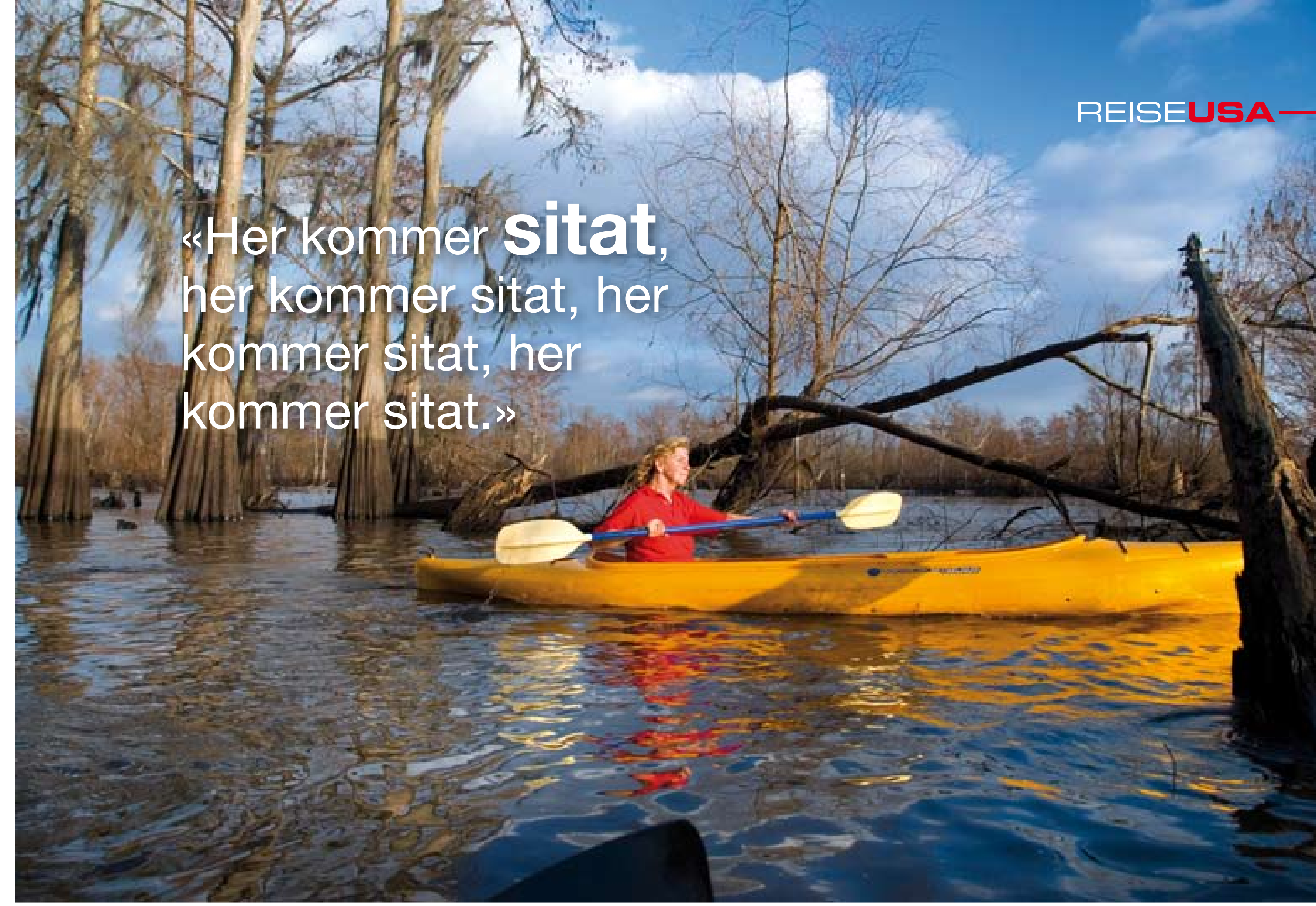

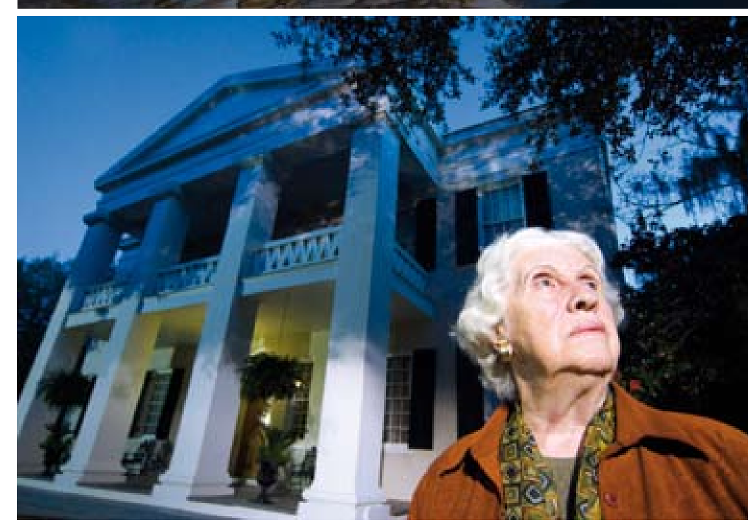

▲ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

◀ XXXXXXXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

◀ XXXXXXXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

▲ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

MARDI GRAS. French Quarter, New Orleans. Byens hjerte går amok. Det er rett før den årlige storfesten Mardi Gras. Alle er i høygir. Om det finnes noe sånt som lavgir i New Orleans, da. Etter en middag på berømte Palace Cafe ved paradens hoved-rute, er det bare å fortsette rett til Bourbon Street. Antrekk: fargerike perlekjeder. Om du ikke har et perlekjede av plastikk rundt halsen, er du ikke "flashy" nok. Du kan kjøpe dem hvor som helst, men halve moroa er å tjene dem - ved å flashe brys-tene eller brystkassa. Så kaster publikum ned en belønning fra verandaene. Siden jeg heller vil beholde toppen, lærer jeg opp Frits til å vise sin hårete brystkasse til damene på balkongene, til stort hell. Så er det bare å flyte med strømmen. Det er umulig å kjede seg i New Orleans.
Dagen derpå stavrer vi oss til Brennan's for frokost. Dette er visstnok Brad og Angelina's favorittsted i byen. Er du rik kan du komme hit ofte. For vanlige folk som oss gjelder det å spare til den ene gangen.
- Det viktigste først, sier kelneren Ron og ser på de slitne krop-pene våre. – Om dere har vært oppe hele natten og festet N.O. stil, da er det på tide med en brandy melkepunsj. Så blir det champagne, og deretter en god vin – samt noe godt å spise.

SIGHTSEEING NEW ORLEANS. Etter tre timers wining & dining, til frokost, er magene fulle av skilpaddesuppe, østers, kreps og all mulig fisk. Tid for litt sightseeing, der kreolske byhus, spanskinfluerte hager og ikonske jernutsmykninger på balkongene symboliserer kvartalet. På Royal Street går vi oss bort i antikkhimmelen, før vi passerer Brad og Angelinas hus. Så rundt hjørnet der Niclas Cage bor i et hus det spøker….
Videre nedover elven entrer vi Marigny distriktet, en av byens bortgjemte hotspots. Dette er sånn French Quarter må ha vært før turismens inntog. Vi pub-krabber bort kvelden fra Funky Pirate til Fritzels på Bourbon Street til en lokal favoritt: Snug Harbour på Frenchmen. Uansett dag i uken er festen non-stop. Vi er non-stop. Men på et punkt må vi jo stoppe. Tre dager i New Orleans er mer enn nok, og det er på tide å dra hjem.

«Her kommer et **sitat**, her kommer et sitat. Her kommer et.»

Selv om det er omtrent umulig å rive seg løs fra New Orleans – ja hele området. Helt fra første time har vi vært smittet av sørsta-tenes unike stemning. Forelsket oss i menneskene, kulturen, og den pulserende stemningen som har tiltrukket rike og berømte, og de ikke fullt så rike og berømte. Vi kommer tilbake! ■

▼ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

▼ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

▼ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

USA Deep South**fakta**

▲ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

TRANSPORT

Memphis og New Orleans er lett å nå med fly. Priseksempel t/r Oslo: Fra kr 8 200,- med KLM, Continental eller British Airways. Leiebilselskaper på begge flyplassene tilbyr pick-up og drop-off muligheter. Inne i sentrum av både New Orleans og Memphis er bil unødvendig. Ta føttene fatt, eller hopp på de berømte trikkene. Utenfor byene er leiebilen god å ha. Følg The Blues Trail (www.msbluestrail.org), møt de lokale, besøk plantasjene - og nyt friheten! Husk: Avstander kan fort bli lengre enn forventet: 1 mile = 1 609 km.

BESTE TID

Sørstatene assosieres gjerne med varmt, fuktig vær. Men her kan du møte alle de fire årstidene. Vinter er i januar/februar, men uten snø eller skikkelig kulde. Juli/august er varmt og fuktig. Vil du oppleve Mardi Gras, er det februar som gjelder. Vil du se alligatorer og grønne sumper, bør du reise mellom april og oktober. For musikk, er det høytid året rundt!

OVERNATTING

Anbefales: Riverside Hotel, Clarksdale (www.cathead.biz/riverside). Tallahatchi Flats, Greenwood (www.tallahatchieflats.com). Monmouth Plantation, Natchez (www.monmouthplantation.com). Houseboat Adventures, i nærheten av Breaux Bridge/Henderson på the Atchafalaya Basin Swamp (www.houseboat-adventures.com).

MAT

I denne regionen er kulinariske godbiter alvorlige saker. Med cajun og kreolsk, kombinert med fransk, portugisisk og spansk innflytelse er det bare å la seg begeistre over noen spennende kombinasjoner. Det finnes heller ingen grenser for hva som kan frityrstekes – kylling, fisk, tomater, alligator – til og med ekorn! Så forvent ikke et regime hvor dietten er i fokus. Selv i den minste byen finner du helt sikkert noe som passer din smak. Noen av våre favoritter: Rendezvous Restaurant, Memphis: Om ikke for spareribs og gresk salat, så for underholdningen og dekorasjonen. Verdt hver dollar. Gus's World Famous Chicken, Memphis: Bakte bønner, potetsalat og fingersleikende god kylling. En folkelig opplevelse. Brennan›s for Breakfast: Helt ok mat. Alle kjendisene spiser her når de er i New Orleans, og det tar fort noen timer å pløye gjennom de mange rettene (og drinkene…). Muriel's at Jackson Square, New Orleans: Spesialiserer seg på kreolsk mat. Litt dyrt, men det beste måltidet vi spiste i the Deep South!

DRIKKE

Alkohol selges generelt bare i butikker med spesiell lisens. Noen steder finner du øl i lokalsjappa. I Memphis og New Orleans, på Beale og Bourbon Street – samt andre gater i områdene – kan du ta med drinken fra klubben ut på gata, i noe de kaller "go cups". New Orleans er berømt for kjente og mer ukjente cocktails – utallige muligheter. Uansett så er det fest inn i de tidligere morgentimer med nye venner på din nye favorittbar.
Våre favoritter: B.B. King's Blues Club, Memphis (www.bbkingclubs.com). Ground Zero, Clarksdale (www.groundzerobluesclub.com). Red's, Clarksdale (www.jukejointfestival.com). Club Ebony, Indianola (www.clubebony.biz). Cafe des Amis, Breaux Bridge (www.cafedesamis.com). Funky Pirate, Bourbon Street, New Orleans (www.tropicalisle.com).

MUSIKK

Musikk er hjertet og sjelen i the "Deep South". Fra klubbene på Beale, Bourbon og Frenchmen Streets, til juke joints, kirker og bakgater i de minste byer – musikken er alltid til stede som en viktig del av livet. Kom i stemning før avreise ved å høre på gamle giganter som B. B. King, Muddy Waters, John Lee Hooker, eller nyere versjoner av Blind Boys of Alabama og Seasick Steve.

VISUM

Fra januar 2009 er det krav om registrering på internett om du skal til USA. Nordmenn som skal på ferie så vel som forretningsreise til USA må ordne seg elektronisk registrering før innreise.

KLIMAPASS

Ikke like moro, men godt for samvittigheten: Klimapass Oslo-Memphis koster kr 640,- og kan bestilles på mittklima.no

MER**info**

Lonely Planet har akkurat lansert en serie om ruter i USA – US trips. "Carolinas, Georgia & the South Trips" dekker også Mississippi og Louisiana. Ellers kan du komme i stemning før avreise ved å lese Rising Tide by John Barry eller Life on the Mississippi by Mark Twain.

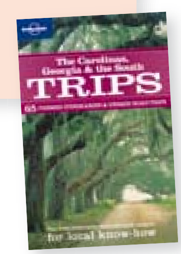

▼ XXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

◀ XXXXXXXXXXX: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx